

N:o 25.

Af herr **Hasselrot**, med förslag till ändrad lydelse af 144 § konkurslagen.

Angelägenheten att få domstols beslut i fråga om en persons försättande i konkurstillstånd så hastigt som möjligt, i fall af klagan, utaf öfverrätt pröfvadt har förledt många domare att, utan uttryckligt lagbud i sådant hänseende, hänvisa parter att genom besvär och ej efter vad fullfölja talan mot dylikt beslut. Då emellertid olika praxis härutinnan är rådande, synes ändamålsenligt vara att härom meddela tydlig bestämmelse, hvarvid samtidigt torde böra förordnas, att talan i förvaltningsfrågor rörande konkurs bör på enahanda sätt fullföljas.

Jag tillåter mig derföre vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta följande förändrade lydelse af 144 § konkurslagen:

»Den, som ej nöjes åt underrätts beslut i frågor, hvilka uti 1, 2 och 4 kapitlen af denna lag omförmälda äro, eger deröfver sig besvära i hofrätten inom den i 16 kap. 1 § rättegångsbalken stadgade tid.

Klagan öfver åtgärd eller beslut, som af domaren eller någon rättens ledamot vidtagits eller meddelats i fall, der sådant enligt denna lag på honom ankommer, må jemväl inom ofvan nämnda tid genom besvär hos hofrätten anföras; dock gånge beslutet ej dessmindre i verkställighet, der ej förbud deremot från hofrätten kommer.

Öfver hofrättens utslag i dessa mål må klagan genom besvär hos Konungen fullföljas inom den tid och i den ordning, som i 30 kap. 18 § rättegångsbalken föreskrifves.

Stockholm den 15 maj 1887.

Carl B. Hasselrot.